

uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 20/996

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 24 september 2020 in de zaak tussen

Stichting Gezond Water, te Hansweert, eiseres
(gemachtigde: B.G.J. Lobée),

en

het college van gedeputeerde staten van de provincie Fryslân, verweerder
(gemachtigde: mr. T. Tuenter en mr. A.E. Jansen).

Procesverloop

Bij besluit van 14 augustus 2019 (het primaire besluit) heeft verweerder een handhavingsverzoek van eiseres afgewezen.

Bij besluit van 12 februari 2020 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Eiseres heeft op 23 augustus 2020 schriftelijk nadere informatie gegeven.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 7 september 2020. Eiseres heeft zich laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden.

Overwegingen

1. Eiseres heeft verweerder op 11 februari 2019 verzocht om de Wet natuurbescherming (Wn) en de Provinciale milieuverordening Fryslân (PmF) te handhaven, met betrekking tot het achterlaten van vislood. Bij het primaire besluit heeft verweerder het handhavingsverzoek afgewezen, omdat verweerder zich niet bevoegd achtte om handhavend op te treden. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het standpunt ingenomen dat hij wel de bevoegdheid heeft om handhavend op te treden. Hij heeft het bezwaar desondanks ongegrond verklaard, omdat het handhavingsverzoek geen betrekking heeft op (een) concrete situatie(s) waarin een wettelijk voorschrift wordt overtreden op grond waarvan verweerder handhavend kan optreden.

Ontvankelijkheid

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het beroep om twee redenen niet-ontvankelijk is. Ten eerste omdat eiseres de gronden van het beroep een dag na afloop van de door de rechtbank gestelde termijn heeft ingediend. Ten tweede omdat eiseres, wegens het ontbreken van feitelijke werkzaamheden, niet als belanghebbende kan worden aangemerkt.

3. De rechtbank stelt vast dat de gronden van het beroep een dag na het einde van de gestelde termijn zijn ingediend. Dit is tussen partijen niet in geschil. Op grond van artikel 6:5, eerste lid, aanhef en onder d, gelezen in samenhang met artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht *kan* het beroep daarom niet-ontvankelijk worden verklaard, tenzij de termijnoverschrijding versoonlykbaar was. De rechtbank heeft een discretionaire bevoegdheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep op dit punt. De procedure is na ontvangst van de gronden voortgezet, waarbij verweerder een verweerschrift heeft ingediend en de zaak ter zitting is behandeld. In het verweerschrift is gereageerd op de beroepsgronden en ook ter zitting is de zaak, nadat de kwestie van de ontvankelijkheid is besproken en met dit voorbehoud van de rechter, inhoudelijk behandeld. Gelet op deze feiten en omstandigheden en gelet op het feit dat de gronden slechts één dag te laat zijn ingediend ziet de rechtbank onvoldoende aanleiding om het beroep om deze reden niet-ontvankelijk te verklaren.

Tijdens de bezwaarprocedure heeft eiseres een opsomming gegeven van haar feitelijke werkzaamheden, bij brief gedateerd op 15 november 2019. Verweerder heeft geen aanleiding gezien om het bezwaar niet-ontvankelijk te verklaren wegens het ontbreken van feitelijke werkzaamheden. De rechtbank ziet geen aanleiding om nu, onder dezelfde omstandigheden, anders te oordelen. Naar het oordeel van de rechtbank bevat de door eiseres gegeven opsomming voldoende aanknopingspunten om haar als belanghebbende aan te merken.

Handhavingsverzoek

4. Eiseres voert aan dat haar verzoek in feite inhoudt dat verweerder zorg draagt voor het toepassen van best beschikbare technieken (BBT) in natuurgebieden en milieubeschermingsgebieden, in plaats van het onnodig in laten brengen van lood door sportvissers ongehinderd door laten gaan. Dit op basis van hetgeen daarover in de Wn en de PmF is opgenomen. Voor de Zeer Zorgwekkende Stof (ZZS) lood geldt vanaf 1 januari 2016 de minimalisatieplicht. Uit data van het Waterschap Friesland blijkt dat er sprake is van normoverschrijdingen. Uit de Memorie van Toelichting bij de Wn blijkt dat het uitgangspunt van de zorgplicht is dat burgers en overheden alle handelingen die een nadelig effect zouden kunnen hebben op planten en dieren achterwege moeten laten. Dus in deze zijn zowel de sportvisser die met lood vist, maar ook verweerder die dit ongestoord door laat gaan in overtreding. Eiseres heeft op 23 augustus 2020 schriftelijk nadere informatie gegeven over de gevaren van lood.

5. Verweerder stelt zich op het standpunt dat voor handhaving is vereist dat er sprake is van overtreding van een wettelijk voorschrift of van overtreding van bijvoorbeeld een voorschrift verbonden aan een vergunning of ontheffing. Er dient sprake te zijn van een concrete gedraging. Het handhavingsverzoek van eiseres bevat geen concrete situatie waarin een norm wordt overschreden, op grond waarvan verweerder gehouden was handhavend op te treden. Eiseres heeft slechts in algemene zin omschreven dat de Wnb en de PmF worden overtreden door sportvissers. Niet duidelijk is door wie en voor welke soorten of gebieden de zorgplicht wordt geschonden.

-
6. De rechtbank overweegt dat het handhavingsverzoek van eiseres ertoe strekt dat verweerder bij wateren in natuurgebieden en milieubeschermingsgebieden binnen de provincie moet controleren of er met lood wordt gevist. Er is niet gespecificeerd op welke plaatsen, op welke tijden en door wie er met lood wordt gevist. Het verzoek is daarom onvoldoende concreet. Het handhavingsverzoek is om die reden geen aanvraag zoals bedoeld in artikel 1:3, derde lid van de Awb. De afwijzing van het verzoek is daarom geen besluit. Verweerder had het bezwaar van eiseres om die reden niet-ontvankelijk moeten verklaren. De rechtbank verwijst naar uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State: ABRvS 21 februari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:592 en ABRvS 4 maart 2020, ECLI:NL:RVS:2020:671.
7. Het beroep is gegrond en de rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen. De rechtbank ziet aanleiding zelf in de zaak te voorzien, in die zin dat hij, doende wat verweerder had behoren te doen, het bezwaar van eiseres niet-ontvankelijk zal verklaren.
8. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht vergoedt.
9. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht vast op de door eiseres gemaakte reiskosten per openbaar middel van vervoer, laagste klasse, te weten € 54,-.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- verklaart het bezwaar van eiseres niet-ontvankelijk en bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde bestreden besluit;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 354,- aan eiseres te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 54,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L. Mulder, rechter, in aanwezigheid van mr. T.C.A. Hofman-Aupers, griffier, op 24 september 2020. De uitspraak wordt openbaar gemaakt op de eerstvolgende maandag na deze datum.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

25 SEP 2020

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.